

23 Ιουλίου 2017

«Απόλλων 8»: Διαβάζοντας τη «Γένεση» στο Διάστημα! (Διονύσης Σιμόπουλος - Αλέξης Δεληβοριάς)

/ [Πεμπτούσια](#)

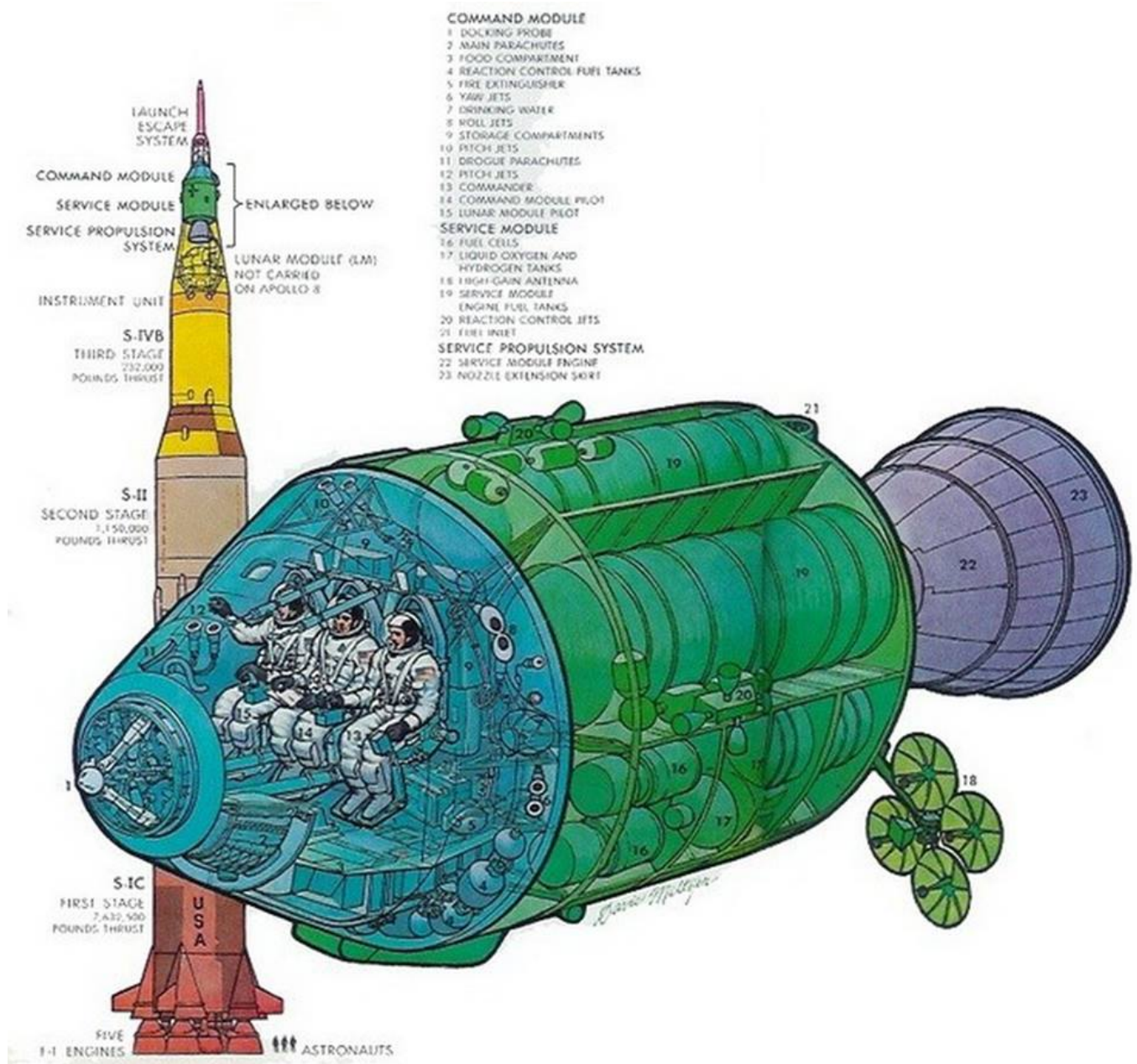
[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=166135>]

Το Apollo 8 ήταν η δεύτερη επανδρωμένη διαστημική αποστολή του διαστημικού προγράμματος Apollo, και η πρώτη που χρησιμοποίησε για την εκτόξευσή της τους νέους πυραύλους Saturn V. Με πλήρωμα τον Frank Borman, τον James Lovell και τον William Anders ήταν η πρώτη στα χρονικά επανδρωμένη αποστολή που μετέφερε τους αστροναύτες της στα πρόθυρα της Σελήνης, επιτρέποντάς τους για πρώτη φορά να δουν με τα ίδια τους τα μάτια και απ' ευθείας τη σκοτεινή πλευρά της Σελήνης.

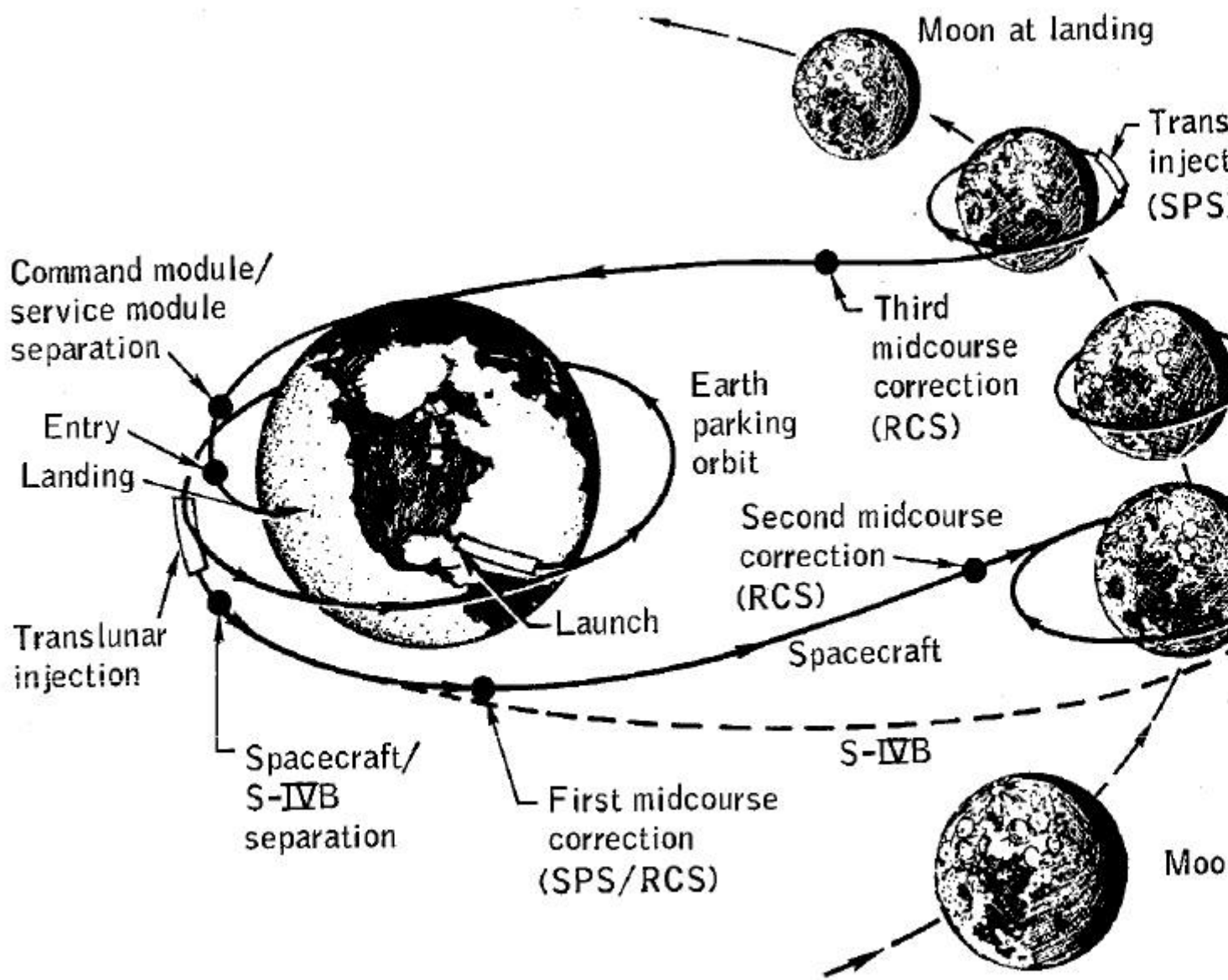

Το Apollo 8 εκτοξεύτηκε στις 21 Δεκεμβρίου 1968, και 56 μόλις ώρες αργότερα το πλήρωμά του κατέγραφε μια διαστημική

Το Apollo 8 εκτοξεύτηκε στις 21 Δεκεμβρίου 1968, και 56 μόλις ώρες αργότερα το πλήρωμά του κατέγραφε μια διαστημική πρωτιά, αφού έγιναν οι πρώτοι άνθρωποι που κατάφεραν να εισέλθουν στο βαρυτικό πεδίο επιρροής ενός άλλου ουράνιου σώματος, ή, για να το πούμε διαφορετικά, έγιναν οι πρώτοι άνθρωποι που κατάφεραν να διασχίσουν το ορόσημο στο οποίο η βαρυτική έλξη της Σελήνης αρχίζει να γίνεται ισχυρότερη από αυτή της Γης. Σε 69 ώρες, 8 λεπτά και 16 δευτερόλεπτα μετά την εκτόξευση η προωθητική μηχανή υποστήριξης του διαστημοπλοίου τέθηκε σε λειτουργία επί 4 λεπτά και 13 δευτερόλεπτα προκειμένου να δώσει στο Apollo 8 την ώθηση που απαιτούνταν για να τη θέσει σε τροχιά γύρω από τη Σελήνη.

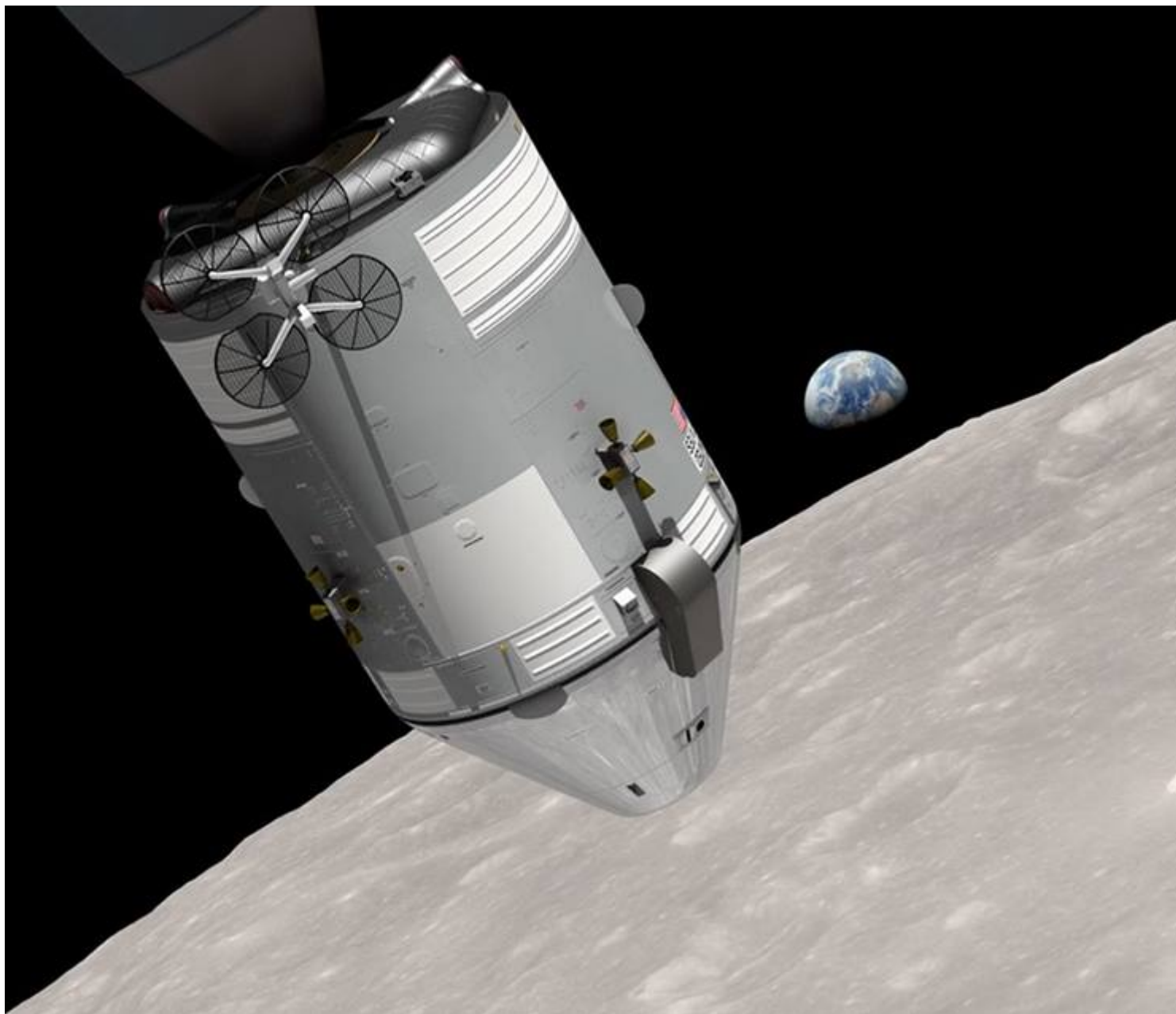

Η διάρκεια λειτουργίας της μηχανής γι' αυτό το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα έχει τεράστια σημασία, αφού εάν ήταν λίγο μεγαλύτερη το διαστημόπλοιο θα συντρίβονταν στη Σελήνη ενώ εάν έσβηνε λίγο νωρίτερα θα προσέδιδε στο σκάφος μια τόσο ελλειπτική τροχιά που θα μπορούσε να το εκσφενδονίσει στο Διάστημα. Σύμφωνα με το σχεδιασμό των επιστημόνων και των μηχανικών της NASA, τρεις περίπου μέρες μετά την εκτόξευσή του, το Apollo 8 θα πλησίαζε τη Σελήνη από την σκοτεινή της πλευρά, όπου για τους τρεις αστροναύτες θα ήταν άορατη, χαμένη στο σκοτάδι. Όπως διηγήθηκε αργότερα ο Anders «... το μόνο που μπορούσαμε να δούμε ήταν μία μαύρη τρύπα κενή από άστρα. Υποθέσαμε ότι ήταν το Φεγγάρι. Στην πραγματικότητα ήταν η μοναδική στιγμή σε όλη τη διάρκεια της πτήσης που σηκώθηκαν οι τρίχες της κεφαλής μου καθώς πλησιάζαμε σ' αυτή την μεγάλη μαύρη τρύπα».

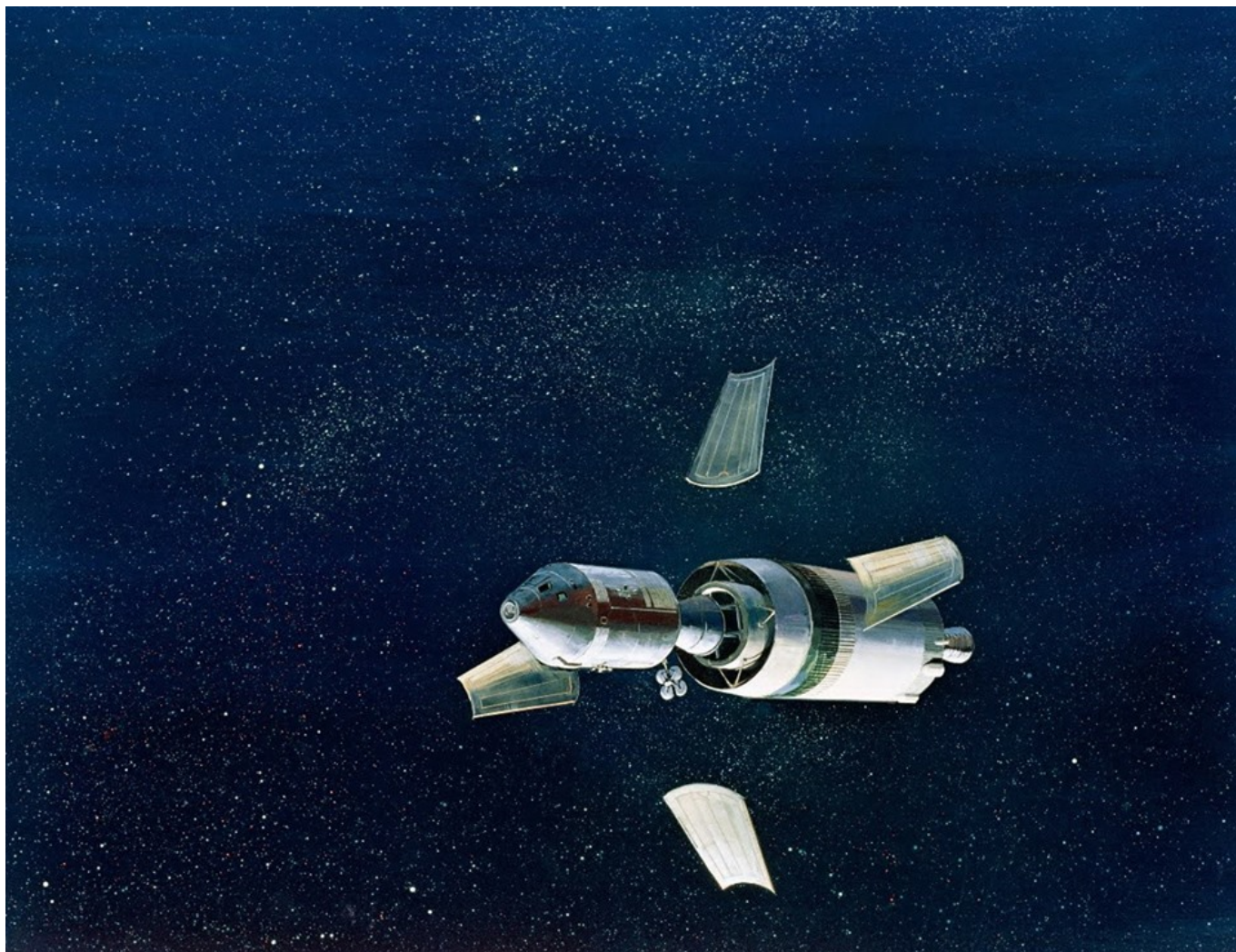
Το σχέδιο πτήσης του Apollo 8.

Καθώς το Apollo 8 συνέχιζε να κινείται στην τροχιά του γύρω από τη Σελήνη κατευθυνόμενο από τη σκοτεινή προς την φωτεινή της πλευρά, οι τρεις αστροναύτες άρχισαν να βλέπουν επιτέλους την ανώμαλη και σπαρμένη από κρατήρες επιφάνειά της να αναδύεται σιγά-σιγά μέσα από το σκοτάδι καθώς άρχιζε να τη φωτίζει το φως του Ήλιου. Το θέαμα ήταν πράγματι εντυπωσιακό. Δεν μπορούσαν όμως να φανταστούν ότι λίγο αργότερα θα παρατηρούσαν και κάτι ακόμα που οι επιστήμονες της NASA δεν είχαν προβλέψει, κάτι ακόμη πιο εκπληκτικό. Καθώς το Apollo 8 συμπλήρωνε την τρίτη περιστροφή του γύρω από τη Σελήνη, ξεπροβάλλοντας για μια ακόμη φορά από τη σκοτεινή της πλευρά προκειμένου να αρχίσει την τέταρτη διέλευσή του από την πλευρά της Σελήνης που φαίνεται από τη Γη, ο Borman, ο Lovell και ο Anders αντίκρισαν ένα θέαμα που κανένα ανθρώπινο μάτι δεν είχε δει ως τότε: την Γη να ανατέλλει πάνω από την επιφάνεια της Σελήνης.

*Σε 69 ώρες, 8 λεπτά και 16 δευτερόλεπτα μετά την εκτόξευση η προωθητική μηχανή υποστήριξης του διαστημοπλοίου
13 δευτερόλεπτα προκειμένου να δώσει στο Apollo 8 την ώθηση που απαιτούνταν για να τη θέσει σε τροχιά*

Σύμφωνα με τα λόγια του Anders: «όταν κοίταξα προς τα πάνω και είδα τη Γη να ξεπροβάλλει πάνω από αυτό το απογυμνωμένο, έρημο και ταλαιπωρημένο σεληνιακό ορίζοντα, μία Γη η οποία ήταν το μοναδικό χρώμα που μπορούσαμε να δούμε, μία ιδιαίτερα εύθραυστη Γη, μία πολύ ευαίσθητη Γη, σχεδόν άμεσα με συνεπήρε η σκέψη ότι παρόλο το τεράστιο ταξίδι που κάναμε για να φτάσουμε στη Σελήνη εντούτοις το σπουδαιότερο και σημαντικότερο πράγμα που αντικρίζαμε ήταν ο ίδιος μας ο πλανήτης, η Γη.»

Τη παραμονή των Χριστουγέννων και ενώ η διαστημοσυσκευή εξακολουθούσε να βρίσκεται σε τροχιά γύρω από τη Σελήνη, τα μέλη του πληρώματος έκαναν μια ζωντανή τηλεοπτική αναμετάδοση στη διάρκεια της οποίας διάβασαν και αποσπάσματα από το βιβλίο της «Γένεσης». Το απόγευμα των Χριστουγέννων το πλήρωμα ολοκλήρωσε την πέμπτη και τελευταία τους τηλεοπτική μετάδοση ξεναγώντας τους τηλεθεατές ολόκληρου του κόσμου, που παρακολουθούσαν εντυπωσιασμένοι από τη Γη, στο εσωτερικό του διαστημοπλοίου τους και δείχνοντάς τους πώς ζει ένας αστροναύτης στο Διάστημα. Η κάλυψη της αποστολής του Apollo από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ήταν τεράστια. Περισσότεροι από 1.100 δημοσιογράφοι κάλυψαν το γεγονός ενώ το BBC μετέδωσε τις εικόνες από το Διάστημα σε 54 χώρες και 15 διαφορετικές γλώσσες. Έχει ειπωθεί μάλιστα ότι το ένα τέταρτο των κατοίκων της Γης που ζούσαν εκείνη την εποχή είδαν είτε ζωντανά είτε καθυστερημένα την μετάδοση των αστροναυτών τη παραμονή των Χριστουγέννων.

[Συνεχίζεται]